

Scénář k audioreportáži – František Pavlata

- Zpracovali: Adéla Mudráková, Stanislava Světlinská, Václav Rezbářík, Marcel Scheiner, Alexandr Wilk – ZŠ a MŠ Velemín
- Adéla: Nejstarším obyvatelem Března je pan František Pavlata, se kterým jsme se rozhodli nahrát rozhovor.
- Adéla: Po okupaci nastoupil do jejich školy německý učitel, na kterého nevzpomíná v dobrém.
- Pamětník: Když jsme měli bohoslužbu ráno jako hodinu, tak jsme se museli modlit německy, ale tenhle ten učitel ten vzal housle a museli jsme zpívat „Die Fahne hoch! Die Reihen fest dicht geschlossen! SA marschert mit ruhig festem Schritt“ a držet tu ruku, protože on chodil mezi námi a nedej bože, když někdo tu ruku nedržel patřičně vysoko, tak vás s tím smyčcem přes ty prsty.
- Alexandr: Když pan Pavlata začal chodit do libochovické školy, setkal se s nenávistí vůči židovským dětem.
- Pamětník: Žádný si to neumí představit, co to je, když jeden den se s ním skoro držíte za ruku, jdete do školy jo a druhý den už se ho nesmíte dotknout, protože je Žid.
- Marcel: Jelikož byl tatínek pana Pavlaty starostou Března, musel se zapojit do oslav s osvoboditeli Rudé armády. Při tom se stalo toto.
- Pamětník: Radost velická, to si neumíte představit, když jsme tady sešli z těch kopců od Sutomi když jsme viděly to Březno, jak ty stromy kvetou, to bylo zrovna v době květu. V nás se normálně zastavoval dech. Tatínek dělal starostu, přišli za starostou „Prase“ že chtěj prase. No tak sehnal prase. Řekl hele osvobodili nás tak ať se najedí. Nějakej alkohol, že jo, sehnali. Jenže on jako starosta musel s nimi, ty ho zlili, že maminka říkala „To snad bude jeho smrt“. Tři dny nemohl vidět vůbec nic, byl úplně, jak se říká, přiotrávenej alkoholem.
- Václav: Po roce 1948 musel dát tatínek statek do JZD. Na tuto smutnou chvíli vzpomínáme takto.
- Pamětník: Tatínek tam byl no a tak „Tak půjdete do družstva nebo nepůjdete do družstva“ a tatínek „No hele my to ještě takhle nějak vydržíme“. No chtěl to ještě okecat, že jo, a on mu řekl „Hele Pavlato, jak nevzstoupíš do

družstva tak vás vystěhujeme.

Marcel:

Panu Pavlatovi moc za účast v tomto projektu.